

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองปัตตานี
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูล และมูลฝอยทั่วไป
พ.ศ. ๒๕๖๑

ประกาศเทศบาลเมืองพัทลุง
เรื่อง ให้ใช้เทศบัญญัติเทศบาลเมืองพัทลุง เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๑

.....

ด้วย สภาเทศบาลเมืองพัทลุง ได้เห็นชอบให้ตราเทศบัญญัติเทศบาลเมืองพัทลุง เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๑ ในคราวประชุมสภาเทศบาลเมืองพัทลุง สมัยสามัญ สมัยแรก ประจำปี ๒๕๖๑ เมื่อวันที่ ๒๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ และผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุงได้ลงนามเห็นชอบให้ใช้เทศบัญญัติเทศบาลเมืองพัทลุง เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๑ ได้

จึงประกาศมาเพื่อทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๙ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๑

(นายสุเมธ บุญยอก)
นายกเทศมนตรีเมืองพัทลุง

เทศบัญญัติเทศบาลเมืองพัทลุง
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยทั่วไป
พ.ศ.๒๕๖๑

.....

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖๐ (๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ แก้ไขเพิ่มเติมมาตรา ๕ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๑๐ มาตรา ๑๖ (๑๘) แห่งพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๒ ประกอบกับมาตรา ๒๐ มาตรา มาตรา ๕๔ มาตรา ๕๕ มาตรา ๕๘ มาตรา ๖๓ และมาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบาลเมืองพัทลุง โดยความเห็นชอบจากสภาเทศบาลเมืองพัทลุง และผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง จึงตราเทศบัญญัติไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ เทศบัญญัตินี้เรียกว่า “เทศบัญญัติเทศบาลเมืองพัทลุง เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยทั่วไป พ.ศ. ๒๕๖๑”

ข้อ ๒ เทศบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นเจ็ดวัน นับแต่วันที่ได้ประกาศไว้โดยเปิดเผย ณ สำนักงานเทศบาลเมืองพัทลุง

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) เทศบัญญัติเทศบาลเมืองพัทลุง เรื่อง กำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๓๙

(๒) เทศบัญญัติเทศบาลเมืองพัทลุง เรื่อง กำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอย พ.ศ.๒๕๓๙ แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๑) พ.ศ.๒๕๔๐

ข้อ ๔ ในเทศบัญญัตินี้

“เจ้าพนักงานท้องถิ่น”หมายความว่า นายกเทศมนตรีเมืองพัทลุง

“เจ้าพนักงานสาธารณสุข”หมายความว่า เจ้าพนักงานซึ่งได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงสาธารณสุขให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

“สิ่งปฏิกูล”หมายความว่า อุจจาระหรือปัสสาวะ และหมายความรวมถึงสิ่งอื่นใดซึ่งเป็นสิ่งโสโครก หรือมีกลิ่นเหม็น

“มูลฝอยทั่วไป” หมายความว่า เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร เศษสินค้า เศษวัตถุ ถุงพลาสติก ภาชนะที่ใส่อาหาร เถ้า มูลสัตว์ ชากสัตว์ หรือสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาด ที่เลี้ยงสัตว์ หรือที่อื่น แต่ไม่หมายความรวมถึง

(๑) มูลฝอยติดเชื้อ

(๒) มูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน และ

(๓) สิ่งของที่ไม่ใช้แล้วหรือของเสียทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน ของเสียจากวัตถุดิบของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต ของเสียที่เป็นผลิตภัณฑ์เสื่อมคุณภาพ และของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน

“มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่” หมายความว่า มูลฝอยทั่วไปที่สามารถนำกลับมาใช้ใหม่หรือนำมาผลิตเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ได้

“มูลฝอยติดเชื้อ” หมายความว่า มูลฝอยติดเชื้อตามกฎหมายว่าด้วยการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ

“ที่หรือทางสาธารณะ” หมายความว่า สถานที่หรือทางซึ่งมิใช่เป็นของเอกชนและประชาชนสามารถใช้ประโยชน์หรือใช้สัญจรได้

“อาคาร” หมายความว่า ตึก บ้านเรือน โรง ร้าน แพ คลังสินค้า สำนักงาน และสิ่งที่สร้างขึ้นอย่างอื่น ซึ่งบุคคลอาจเข้าอยู่หรือเข้าใช้สอยได้

“อาคารอยู่อาศัยรวม” หมายความว่า อาคารหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของอาคารที่ใช้เป็นที่อยู่อาศัยสำหรับครอบครัวยุติ โดยแบ่งออกเป็นหน่วยแยกจากกันสำหรับแต่ละครอบครัว

“ผู้ก่อให้เกิดมูลฝอย” หมายความว่า ประชาชน และเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานที่ประกอบการ สถานบริการ โรงงานอุตสาหกรรม ตลาด หรือสถานที่ใดๆ ที่เป็นแหล่งกำเนิดมูลฝอย

“เทศบาล” หมายความว่า เทศบาลเมืองพัทยา และให้หมายรวมถึงเจ้าหน้าที่ผู้มีอำนาจดำเนินการตามกฎหมาย

ข้อ ๕ ให้นายกเทศมนตรีเมืองพัทยา รักษาการให้เป็นไปตามเทศบัญญัติ และให้มีอำนาจออก ระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือคำสั่งอื่นใด เพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามเทศบัญญัตินี้

หมวด ๑

บททั่วไป

ข้อ ๖ การดำเนินการ เก็บ ขน และการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยทั่วไป เป็นอำนาจหน้าที่ของเทศบาล

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง เทศบาลเมืองพัทยาร่วมกับหน่วยงานของรัฐ หรือราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันได้

ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร เทศบาลอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการ ตามวรรคหนึ่งแทนภายใต้การควบคุมดูแลของเทศบาล

บทบัญญัติตามข้อนี้ และข้อ ๗ มิให้ใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดของเสียอันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๗ ห้ามผู้ใดดำเนินการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยทั่วไป โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

ข้อ ๘ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นประกาศกำหนดเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยทั่วไป หรือเขตพื้นที่ที่เทศบาลมอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทน หรือเขตพื้นที่การอนุญาตให้บุคคลใดดำเนินการโดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตอำนาจของเทศบาล และระเบียบปฏิบัติได้ตามความจำเป็น

หมวด ๒

การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยทั่วไป

ส่วนที่ ๑

การเก็บมูลฝอยทั่วไป

ข้อ ๙ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใด มีหน้าที่ต้องจัดให้มีที่สำหรับรองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยทั่วไปในอาคารหรือสถานที่ของตน หรือที่อยู่ในความครอบครองของตน ที่สำหรับรองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยทั่วไปต้องมีฝาปิดมิดชิดสามารถป้องกันแมลงและสัตว์อื่นได้ตามแบบที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขแนะนำ

ข้อ ๑๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ มีหน้าที่ดูแลรักษาความสะอาดของที่รองรับมูลฝอยทั่วไปให้สะอาดอยู่เสมอ ทั้งจัดวางให้ถูกสุขลักษณะและให้มีฝาปิด

ข้อ ๑๑ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ มีหน้าที่รักษาสภาพบริเวณอาคารหรือสถานที่ของตน หรือที่อยู่ในครอบครองของตนไม่ให้มีมูลฝอยทั่วไป และไม่ให้มีการถ่าย เท หรือทิ้งมูลฝอยทั่วไป ในประการที่ขัดต่อสุขลักษณะ

ข้อ ๑๒ เพื่อประโยชน์ในการเก็บมูลฝอยทั่วไป ให้ผู้ซึ่งก่อให้เกิดมูลฝอยคัดแยกมูลฝอย อย่างน้อยต้องคัดแยกเป็นมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน โดยให้คัดแยกมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ออกจากมูลฝอยทั่วไปด้วย

ข้อ ๑๓ ห้ามผู้ใดถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีมูลฝอยทั่วไปในที่หรือทางสาธารณะ หรือที่สาธารณะอื่นใด เช่น ถนน ซอย ตรอก แม่น้ำ คลอง คู สระน้ำ บ่อน้ำ เว้นแต่ในที่ซึ่งเทศบาลอนุญาตให้จัดตั้ง หรือได้จัดตั้งที่รองรับมูลฝอยทั่วไปไว้ให้โดยเฉพาะ

ข้อ ๑๔ ห้ามผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งให้มีมูลฝอยติดเชื่อปะปนลงในระบบการเก็บขน และกำจัดมูลฝอยทั่วไป

ข้อ ๑๕ ห้ามผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง มูลฝอยทั่วไปในที่หรือทางสาธารณะ นอกอาณาเขตที่รองรับที่เทศบาลได้จัดไว้

ข้อ ๑๖ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ใดๆ ต้องนำที่รองรับมูลฝอยมาวางไว้หน้าอาคารหรือบริเวณที่เจ้าหน้าที่ของเทศบาลหรือผู้ซึ่งได้รับมอบหมายจากเทศบาลสามารถเข้าเก็บ ขนมูลฝอยได้โดยสะดวกตามเวลาที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด

ข้อ ๑๗ เจ้าของเศษวัสดุก่อสร้างต้องเก็บ ขน เศษวัสดุก่อสร้างนำไปกำจัดด้วยตนเอง หรือแจ้งให้เจ้าหน้าที่ของเทศบาลหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเทศบาลดำเนินการเก็บ ขน เพื่อนำไปกำจัด โดยชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๑๘ ห้ามผู้ซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ของเทศบาลเมืองพัทลุง หรือบุคคลซึ่งเทศบาลเมืองพัทลุงมอบให้ดำเนินการแทน เก็บ ขน ค้าย เชื้อหรือชุดมูลฝอยทั่วไปในที่สำหรับรองรับ รถเก็บขน หรือในสถานที่สำหรับ เท ทั้ง มูลฝอยใดๆ ของเทศบาล เว้นแต่ผู้ได้รับใบอนุญาตจากเทศบาลตาม ข้อ ๗

ข้อ ๑๙ ผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินว่างเปล่าได้ปล่อยให้มีมูลฝอยและสะสมหมักหมมจำนวนมาก ก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรือมองเห็นจากที่สาธารณะ จะต้องจัดการเก็บขนตามคำแนะนำของเจ้าพนักงาน สาธารณสุขภายในกำหนดเวลา เมื่อพ้นกำหนดแล้วผู้ครอบครองสถานที่ หรืออาคารจะต้องให้เจ้าหน้าที่ของ เทศบาลเมืองพัทลุงทำการเก็บขนจากสถานที่ดังกล่าวซึ่งตนครอบครอง และต้องเสียค่าธรรมเนียมเก็บขน ตามที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัติ

ข้อ ๒๐ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารอยู่อาศัยรวม อาคารชุด หอพัก หรือโรงแรมที่มีจำนวนห้องพัก ตั้งแต่แปดสิบห้องขึ้นไป หรือมีพื้นที่ใช้สอยมากกว่าสี่พันตารางเมตรขึ้นไปหรือเจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคาร สถานประกอบการ สถานบริการ โรงงานอุตสาหกรรม ตลาด หรือสถานที่ใดๆ ที่มีปริมาณมูลฝอยทั่วไปตั้งแต่ สองลูกบาศก์เมตรต่อวัน ต้องจัดให้มีที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป ภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ หรือภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ที่มีขนาดใหญ่ ที่เป็นไปตามข้อ ๒๑ ข้อ ๒๒ หรือข้อ ๒๓ ตามความเหมาะสมหรือตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๑ ที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสัญลักษณ์ ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นอาคารหรือเป็นห้องแยกเป็นสัดส่วนเฉพาะที่มีการป้องกันน้ำฝน หรือภาชนะรองรับมูล ฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ที่มีขนาดใหญ่ตามข้อ ๒๓ ที่สามารถบรรจุมูลฝอยได้ไม่น้อยกว่าสองวัน

(๒) พื้นและผนังของอาคารหรือห้องแยกตาม (๑) ต้องเรียบ มีการป้องกันน้ำซึมหรือน้ำเข้าทำ ด้วยวัสดุที่ทนทาน ทำความสะอาดง่าย สามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค และมีการระบายอากาศ

(๓) มีรางหรือท่อระบายน้ำเสียหรือระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อรวบรวมน้ำเสียไปจัดการตามที่ กฎหมายกำหนด

(๔) มีประตูกว้างเพียงพอให้สามารถเคลื่อนย้ายมูลฝอยได้โดยสะดวก

(๕) มีการกำหนดขอบเขตบริเวณที่ตั้งสถานที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป มีข้อความที่มีขนาดเห็นได้ ชัดเจนว่า “ที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป” และมีการดูแลรักษาความสะอาดอย่างสม่ำเสมอ

ที่พักรวมมูลฝอยทั่วไปต้องตั้งอยู่ในสถานที่ที่สะดวกต่อการเก็บรวบรวมและขนถ่ายมูลฝอยทั่วไป และอยู่ห่างจากแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภคและสถานที่ประกอบหรือปรุงอาหารตามที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น กำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๒ ภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่สำหรับสถานที่ตามข้อ ๒๐ ต้องเป็นไป ตามหลักเกณฑ์และมีลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) ทำจากวัสดุที่ทำความสะอาดง่ายมีความแข็งแรงทนทานไม่รั่วซึมมีฝาปิดมิดชิดสามารถป้องกัน สัตว์และแมลงพาหะนำโรคได้ขนาดเหมาะสมสามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวกและง่ายต่อการถ่ายและเทมูลฝอย

(๒) มีข้อความว่า “มูลฝอยทั่วไป” หรือ “มูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่” แล้วแต่กรณี และมีขนาดและสีของข้อความที่สามารถมองเห็นได้ชัด

ข้อ ๒๓ ภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ที่มีขนาดใหญ่ซึ่งมีปริมาตรตั้งแต่สองลูกบาศก์เมตรขึ้นไป ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสัญลักษณ์ ดังต่อไปนี้

(๑) มีความแข็งแรงทนทานไม่รั่วซึมมีลักษณะปิดมิดชิดสามารถป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรคได้ สะดวกต่อการขนถ่ายมูลฝอยและสามารถล้างทำความสะอาดได้ง่ายมีระบบรวบรวมและป้องกันน้ำชะมูลฝอยไหลปนเปื้อนสู่สิ่งแวดล้อม

(๒) มีการทำความสะอาดอย่างสม่ำเสมออย่างน้อยสัปดาห์ละหนึ่งครั้ง

ภาชนะรองรับมูลฝอยทั่วไปและมูลฝอยนำกลับมาใช้ใหม่ที่มีขนาดใหญ่ต้องตั้งอยู่ในบริเวณที่เหมาะสมสะดวกต่อการขนถ่ายและไม่กีดขวางเส้นทางจราจร แยกเป็นสัดส่วนเฉพาะ พื้นฐานเรียบ มั่นคงแข็งแรง ทำความสะอาดง่าย มีรางหรือท่อระบายน้ำเสียหรือระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อรวบรวมน้ำเสียไปจัดการตามที่กฎหมายกำหนด และอยู่ห่างจากแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค และสถานที่ประกอบหรือปรุงอาหารตามที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๔ ห้ามผู้ประกอบการหรือผู้ครอบครองโรงงานอุตสาหกรรมที่เป็นแหล่งกำเนิดมูลฝอยทั่วไป ทั้งสิ่งของที่ไม่ใช้แล้วหรือของเสียทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงาน ของเสียจากวัตถุดิบ ของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต ของเสียที่เป็นผลิตภัณฑ์เสื่อมคุณภาพ และของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน ปะปนกับมูลฝอยทั่วไป

ส่วนที่ ๒ การขนมูลฝอยทั่วไป

ข้อ ๒๕ เทศบาล หรือผู้ดำเนินการแทน หรือผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องจัดให้มีผู้ปฏิบัติงานซึ่งทำหน้าที่เก็บและขนมูลฝอยทั่วไปและจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมสำหรับผู้ปฏิบัติงานดังกล่าวอุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน อุปกรณ์และเครื่องมือป้องกันอัคคีภัย ตลอดจนเครื่องมือปฐมพยาบาลไว้ประจำรถเก็บและขนมูลฝอยทั่วไปด้วย

ผู้ปฏิบัติงานเก็บและขนมูลฝอยทั่วไปตามวรรคหนึ่ง ต้องได้รับการตรวจสุขภาพประจำปีและผ่านการฝึกอบรมให้มีความรู้ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๒๖ เทศบาล หรือผู้ดำเนินการแทน หรือผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ต้องดำเนินการขนมูลฝอยทั่วไปให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสัญลักษณ์ดังต่อไปนี้

(๑) แยกขนมูลฝอยทั่วไป หรือกำหนดวันในการขนมูลฝอยทั่วไปตามประเภทตามข้อ ๑๑ หรือตามที่เทศบาลกำหนด

(๒) จัดให้มีมาตรการควบคุมกำกับการขนมูลฝอยทั่วไปเพื่อป้องกันการลักลอบทิ้งมูลฝอยทั่วไปตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๓) ใช้ยานพาหนะขนมูลฝอยทั่วไปที่มีลักษณะตามที่กำหนดในข้อ ๒๗ และต้องดูแลยานพาหนะดังกล่าวให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(ก) มีการล้างทำความสะอาดยานพาหนะและอุปกรณ์ต่างๆ ที่เกี่ยวกับการขนมูลฝอยทั่วไปเป็นประจำทุกวันโดยสถานที่ล้างทำความสะอาดดังกล่าวต้องมีลักษณะเป็นพื้นเรียบ แข็งแรง ทนทาน มีความลาดเอียง น้ำไม่ท่วมขัง ทำความสะอาดง่าย มีรางหรือท่อระบายน้ำเสียหรือระบบบำบัดน้ำเสียเพื่อรวบรวมน้ำเสีย ไปจัดการตามที่กฎหมายกำหนดและมีการป้องกันเหตุรำคาญและผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชน

(ข) จัดให้มีบริเวณที่จอดเก็บยานพาหนะขนมูลฝอยทั่วไป มีขนาดกว้างเพียงพอ และมีการดูแลทำความสะอาดบริเวณดังกล่าวเป็นประจำ

ข้อ ๒๗ ยานพาหนะขนมูลฝอยทั่วไป ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) ตัวถังบรรจุมูลฝอยทั่วไปมีความแข็งแรง ทนทาน ไม่รั่วซึม มีลักษณะปกปิด ง่ายต่อการบรรจุ ขนถ่าย และทำความสะอาด ระดับตัวถังไม่สูงเกินไปหรืออยู่ในระดับที่ปลอดภัยต่อสุขภาพของผู้ปฏิบัติงาน ในขณะที่ขนถ่ายมูลฝอยทั่วไป

(๒) มีการป้องกันหรือติดตั้งภาชนะรองรับน้ำจากมูลฝอยทั่วไป เพื่อมิให้รั่วไหลตลอดการปฏิบัติงานและสามารถนำน้ำเสียจากมูลฝอยทั่วไปไปบำบัดในระบบบำบัดน้ำเสีย

(๓) มีสัญลักษณ์หรือสัญญาณไฟติดไว้ประจำยานพาหนะชนิดไม่ก่อให้เกิดความรำคาญสามารถมองเห็นได้ในระยะไกล และเปิดให้สัญญาณตลอดเวลาในขณะที่ปฏิบัติงาน

กรณีบุคคลตามข้อ ๖ วรรคสาม ให้แสดงชื่อราชการส่วนท้องถิ่นด้วยตัวหนังสือที่มีขนาดสามารถมองเห็นได้ชัดเจนไว้ที่ภายนอกตัวถังด้านข้างทั้งสองด้านของยานพาหนะขนมูลฝอยทั่วไปพร้อมกับแสดงแผ่นป้ายขนาดที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ระบุชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของบุคคลนั้นไว้ที่ยานพาหนะขนมูลฝอยทั่วไป ในบริเวณที่บุคคลภายนอกสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน

กรณีบุคคลตามข้อ ๗ ให้แสดงชื่อและเลขที่ใบอนุญาตของผู้ได้รับใบอนุญาตด้วยตัวหนังสือที่มีขนาดสามารถมองเห็นได้ชัดเจนไว้ที่ภายนอกตัวถังด้านข้างทั้งสองด้านของยานพาหนะขนมูลฝอยทั่วไป พร้อมกับแสดงแผ่นป้ายขนาดที่สามารถมองเห็นได้ชัดเจน ระบุชื่อ ที่อยู่ หมายเลขโทรศัพท์ของบุคคลนั้นไว้ที่ยานพาหนะขนมูลฝอยทั่วไป ในบริเวณที่บุคคลภายนอกสามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน

ข้อ ๒๘ ในกรณีที่มีความจำเป็นเทศบาล หรือผู้ดำเนินการแทน หรือผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น อาจจัดให้มีสถานีขนถ่ายมูลฝอยทั่วไปก็ได้

สถานีขนส่งมูลฝอยทั่วไปตามวรรคหนึ่งต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะดังต่อไปนี้

(๑) เป็นอาคารที่มีการป้องกันน้ำซึมหรือน้ำเข้า มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอต่อการปฏิบัติงานและมีขนาดเหมาะสมกับปริมาณมูลฝอยทั่วไปที่ต้องพักรอการขนถ่าย

(๒) มีการป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค ฝุ่นละออง กลิ่น เสียง ความสั่นสะเทือนหรือการดำเนินการที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรือผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๓) มีระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย และน้ำทิ้งที่ระบายออกสู่ภายนอกเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพน้ำทิ้งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เว้นแต่อาคารที่ไม่ถูกบังคับให้มีระบบบำบัดน้ำเสีย

ส่วนที่ ๓

การกำจัดมูลฝอยทั่วไป

ข้อ ๒๙ เทศบาล หรือผู้ดำเนินการแทน หรือผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ต้องจัดให้มีผู้ปฏิบัติงานซึ่งทำหน้าที่กำจัดมูลฝอยทั่วไป และจัดให้มีอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลที่เหมาะสมสำหรับผู้ปฏิบัติงานดังกล่าว อุปกรณ์หรือเครื่องมือป้องกันอุบัติเหตุที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน อุปกรณ์และเครื่องมือป้องกันอัคคีภัยตลอดจนเครื่องมือปฐมพยาบาลติดตั้งไว้ในบริเวณสถานที่กำจัดมูลฝอยทั่วไปด้วย

ผู้ปฏิบัติหน้าที่กำจัดมูลฝอยทั่วไปตามวรรคหนึ่งต้องได้รับการตรวจสอบสุขภาพประจำปีและผ่านการฝึกอบรมให้มีความรู้ด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานตามหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดโดยคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๓๐ เทศบาล หรือผู้ดำเนินการแทน หรือผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องดำเนินการกำจัดมูลฝอยทั่วไปดังต่อไปนี้

(๑) กำจัดมูลฝอยทั่วไปโดยวิธีหนึ่งวิธีใดตามที่กำหนดในข้อ ๓๑ โดยให้ศึกษาความเหมาะสมและความเป็นไปได้ก่อนทำการก่อสร้างระบบกำจัดมูลฝอยทั่วไปและมีมาตรการควบคุมกำกับกับการดำเนินงานกำจัดมูลฝอยทั่วไปในแต่ละวิธีให้เป็นไปตามสุขลักษณะการจัดการมูลฝอยทั่วไปเพื่อป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและสิ่งแวดล้อม

(๒) ไม่นำสิ่งของที่ไม่ใช้แล้วหรือของเสียทั้งหมดที่เกิดขึ้นจากการประกอบกิจการโรงงานของเสียจากวัตถุดิบ ของเสียที่เกิดขึ้นในกระบวนการผลิต ของเสียที่เป็นผลิตภัณฑ์เสริมคุณภาพและของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานมูลฝอยติดเชื้อ และมูลฝอยที่เป็นพิษหรืออันตรายจากชุมชน มาจัดรวมกับมูลฝอยทั่วไป

ข้อ ๓๑ การกำจัดมูลฝอยทั่วไปให้ดำเนินการทางวิธีหนึ่งวิธีใดดังต่อไปนี้

(๑) การฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล

(๒) การเผาในเตาเผา

(๓) การหมักทำปุ๋ยและการหมักทำก๊าซชีวภาพ

(๔) การกำจัดแบบผสมผสาน

(๕) วิธีอื่นตามที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓๒ การฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาตามข้อ ๓๐ (๑) และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสถานที่ตั้งเหมาะสม มีบริเวณเพียงพอในการฝังกลบโดยไม่ก่อให้เกิดอันตรายเหตุรำคาญ หรือความเสียหายต่อบุคคลหรือทรัพย์สินของผู้อื่นด้วย ทั้งนี้ หลักเกณฑ์ในการคัดเลือกสถานที่ตั้งให้เป็นไปตามที่ รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๒) มีพื้นที่แนวกันชนโดยรอบภายในอาณาเขตของสถานที่ฝังกลบมูลฝอยทั่วไป เพื่อจัดเป็น พื้นที่สำหรับปลูกต้นไม้ ถนน และวางระบายน้ำผิวดิน เพื่อลดปัญหาด้านทัศนียภาพจากการฝังกลบและปัญหา กลิ่นรบกวน

(๓) มีระบบป้องกันการปนเปื้อนของน้ำใต้ดินจากน้ำชะมูลฝอย โดยมีการบดอัดกันบ่อด้านล่าง และด้านข้างให้แน่นและปูด้วยแผ่นวัสดุกันซึม ทั้งนี้ ตามลักษณะและเงื่อนไขที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศ ในราชกิจจานุเบกษา

(๔) มีระบบรวบรวมน้ำชะมูลฝอยจากกันบ่อเพื่อส่งไปยังระบบบำบัดน้ำเสียที่สามารถป้องกันการ ปนเปื้อนน้ำใต้ดิน และมีกระบวนการบำบัดน้ำชะมูลฝอยให้ได้มาตรฐานน้ำทิ้งตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๕) มีการใช้ดินหรือวัสดุอื่นกลบทับทุกครั้งที่มีการนำมูลฝอยทั่วไปไปฝังกลบ และปิดการฝังกลบ เมื่อบ่อฝังกลบเต็ม โดยปิดทับหน้าบ่อฝังกลบด้วยดินหนาอย่างน้อยหกสิบเซนติเมตร หรือวัสดุอื่นที่เหมาะสม เพื่อ ป้องกันกลิ่น การปลิวของมูลฝอย ไม่เป็นแหล่งเพาะพันธุ์สัตว์และแมลงพาหะนำโรครวมทั้งไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

(๖) มีการป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค ฝุ่นละออง กลิ่น เสียง ความสั่นสะเทือนหรือ การดำเนินการที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรือผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) ต้องมีระบบรวบรวมและระบายก๊าซออกจากหลุมฝังกลบ และมีระบบเผาทำลายก๊าซหรือมี ระบบการนำก๊าซไปใช้ประโยชน์เป็นเชื้อเพลิงหรือใช้ประโยชน์อย่างอื่น

(๘) มีบ่อสำหรับตรวจสอบการปนเปื้อนของน้ำใต้ดิน และในระหว่างดำเนินการฝังกลบ ให้รายงานผลการตรวจสอบคุณภาพน้ำตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ข้อ ๓๓ การเผาในเตาเผา ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาตามข้อ ๓๐ (๑) และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสถานที่ตั้งเหมาะสม มีขนาดพื้นที่เหมาะสมกับกระบวนการเผามูลฝอยทั่วไป มีแสงสว่าง และการระบายอากาศเพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

(๒) มีที่พักรวมมูลฝอยทั่วไป ที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุขลักษณะตามข้อ ๒๑

(๓) มีพื้นที่แนวกันชนโดยรอบภายในอาณาเขตของสถานที่เผามูลฝอยทั่วไป เพื่อจัดเป็นพื้นที่สำหรับ ปลูกต้นไม้ ถนน และวางระบายน้ำผิวดิน เพื่อลดปัญหาด้านทัศนียภาพจากการเผาและปัญหากลิ่นรบกวน

(๔) ต้องเผามูลฝอยทั่วไปที่อุณหภูมิไม่ต่ำกว่าแปดร้อยห้าสิบองศาเซลเซียส และมีระบบควบคุมคุณภาพอากาศที่ปล่อยออกจากปล่องเตาเผามูลฝอยทั่วไป ให้ได้มาตรฐานควบคุมการปล่อยทิ้งอากาศเสียจากเตาเผามูลฝอยตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๕) มีการป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค ฝุ่นละออง กลิ่น เสียง ความสั่นสะเทือนหรือการดำเนินการที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรือผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๖) มีการบำบัดน้ำเสียจากระบบบำบัด และน้ำเสียใดๆ ทั้งหมดที่เกิดขึ้นภายในสถานที่กำจัด ให้ได้มาตรฐานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) มีพื้นที่สำหรับเก็บเถ้าหนักที่มีการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมีระบบในการนำเถ้าหนักไปกำจัดเป็นประจำ โดยใช้วิธีการฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาล (Sanitary Landfill) ที่มีการป้องกันน้ำซึ้เข้าปนเปื้อนแหล่งน้ำผิวดินและใต้ดิน หรือมีระบบที่ปลอดภัยในการนำเถ้าหนักไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น

(๘) มีพื้นที่สำหรับเก็บเถ้าลอยที่มีการป้องกันผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และมีระบบในการนำเถ้าลอยออกไปกำจัดเป็นประจำ โดยใช้วิธีการฝังกลบอย่างปลอดภัย (Secured Landfill) ตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง หรือมีระบบที่ปลอดภัยในการนำเถ้าลอยไปใช้ประโยชน์อย่างอื่น

ข้อ ๓๔ การหมักทำปุ๋ยและการหมักทำก๊าซชีวภาพ ต้องดำเนินการให้เป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ผลการศึกษาตามข้อ ๓๑ (๑) และให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุลักษณะ ดังต่อไปนี้

(๑) มีสถานที่ตั้งเหมาะสม

(๒) มีระบบคัดแยกมูลฝอยทั่วไปเพื่อนำมาทำปุ๋ยหรือทำก๊าซชีวภาพ ซึ่งอาจมีอาคารที่มีขนาดพื้นที่เหมาะสม มีแสงสว่างและการระบายอากาศเพียงพอต่อการคัดแยกดังกล่าว

(๓) มีระบบบำบัดกลิ่นจากมูลฝอยทั่วไปภายในอาคารคัดแยกมูลฝอยทั่วไป

(๔) มีการป้องกันสัตว์และแมลงพาหะนำโรค ฝุ่นละออง กลิ่น เสียง ความสั่นสะเทือนหรือการดำเนินการที่อาจก่อให้เกิดเหตุรำคาญหรือผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๕) มูลฝอยทั่วไปจากการคัดแยกส่วนที่หมักทำปุ๋ยหรือหมักทำก๊าซชีวภาพไม่ได้ ต้องมีระบบกำจัดหรือส่งไปกำจัดโดยวิธีการฝังกลบอย่างถูกหลักสุขาภิบาลหรือการเผาในเตาเผา หรืออาจมีการนำมูลฝอยทั่วไป นำกลับมาใช้ใหม่ได้ไปใช้ประโยชน์

(๖) ต้องบำบัดน้ำชะมูลฝอยทั่วไป น้ำเสียจากสถานที่คัดแยกและสถานที่หมักทำปุ๋ยหรือทำก๊าซชีวภาพให้ได้คุณภาพมาตรฐานตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๗) กรณีหมักทำก๊าซชีวภาพ บ่อหมักต้องเป็นระบบปิด มีการนำก๊าซชีวภาพไปใช้ประโยชน์และมีระบบเผาแก๊สทั้งกรณีระบบการใช้ประโยชน์จากก๊าซชีวภาพหยุดการทำงาน

ข้อ ๓๕ การกำจัดแบบผสมผสาน โดยใช้วิธีการกำจัดมูลฝอยทั่วไปมากกว่าหนึ่งวิธีต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และสุลักษณะตามข้อ ๓๒ ข้อ ๓๓ หรือข้อ ๓๔

ส่วนที่ ๕

การเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูล

ข้อ ๓๖ เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการ เก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูล ในกรณีที่ยังไม่มีกฎกระทรวงว่าด้วยการจัดการสิ่งปฏิกูลใช้บังคับในเขตเทศบาล การจัดการสิ่งปฏิกูลให้ปฏิบัติตาม เทศบัญญัติดังต่อไปนี้

- (๑) ห้ามผู้ใดถ่าย เท ทิ้ง หรือทำให้มีสิ่งปฏิกูล ในที่หรือทางสาธารณะ หรือที่สาธารณะอื่นใด เช่น ถนน ขอย ตรอก แม่น้ำ คลอง คู สระน้ำ บ่อน้ำ
- (๒) ห้ามมิให้ผู้ใดนำสิ่งปฏิกูลไปที่หรือทางสาธารณะ เว้นแต่จะได้ใส่ภาชนะหรือที่เก็บอย่าง ให้มีสิ่งปฏิกูลรั่วหรือมีกลิ่นเหม็นออกมาข้างนอก
- (๓) ห้ามมิให้ผู้ใดเท หรือระบายอุจจาระ หรือปัสสาวะจากอาคารหรือยานพาหนะลงในที่หรือทางสาธารณะ
- (๔) ห้ามผู้ซึ่งมิใช่เจ้าหน้าที่ของเทศบาล หรือบุคคลซึ่งเทศบาลเมืองพัทลุงมอบให้ดำเนินการแทน ถ่าย เท ขน หรือเคลื่อนที่สิ่งปฏิกูลในสำหรับรองรับ รถเก็บขน เรือเก็บขน สถานที่เท เก็บ หรือพัก สิ่งปฏิกูลของเทศบาล เว้นแต่ผู้ที่ได้รับใบอนุญาตจากเทศบาลตามข้อ ๗
- (๕) ห้ามผู้ใด ถ่าย เท ทิ้ง หรือทำด้วยวิธีใดวิธีหนึ่งให้มีมูลฝอยติดเชื่อปะปนลงในระบบการ เก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูล

หมวด ๓

การอนุญาตและการออกใบอนุญาต สำหรับผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือ มูลฝอยทั่วไป โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ

ข้อ ๓๗ ผู้ใดประสงค์จะเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยทั่วไป โดย ทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการในเขตเทศบาล จะต้องยื่นคำขอรับใบอนุญาต ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบพร้อมหลักฐานดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชน/บัตรข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ
- (๒) สำเนาใบอนุญาตตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง
- (๓) อื่นๆ ตามที่เทศบาลประกาศกำหนด

ข้อ ๓๘ เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขเฉพาะสำหรับผู้ได้รับใบอนุญาต เป็นกรณีๆ ไป

ข้อ ๓๙ หลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ดำเนินการเก็บ ขน หรือกำจัดมูลฝอย

- (๑) รถเก็บ ขนมูลฝอย ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก
- (๒) รถสำหรับเก็บ ขน มูลฝอยทั่วไป ต้องมีข้อความว่า “รถเก็บ ขน มูลฝอย” โดยแสดง ทะเบียนใบอนุญาตของเทศบาล ชื่อบริษัทหรือเจ้าของกิจการ สถานที่อยู่และหมายเลขโทรศัพท์ ขนาดตัวอักษร สูงไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร

- (๓) สีของรถเก็บ ขน มูลฝอยทั่วไป ต้องเป็นไปตามที่เทศบาลกำหนด

- (๔) ส่วนของรถที่ใช้บรรจุมูลฝอยทั่วไป ต้องมีลักษณะปกปิดมิดชิดป้องกันกลิ่น และสัตว์พาหนะนำโรค สามารถป้องกันมิให้มูลฝอยหกหล่นหรือปลิวฟุ้งกระจายขณะขนย้าย และต้องไม่รั่วซึม
- (๕) มีผ้าปิดปาก-จมูก ถุงมือและเสื้อสะท้อนแสงสำหรับผู้ปฏิบัติงาน
- (๖) ในการกำจัดมูลฝอย ต้องมีระบบกำจัดที่ถูกหลักสุขาภิบาลตามที่เทศบาลกำหนด
- (๗) กรณีที่ไม่มีระบบกำจัดมูลฝอยเป็นของตนเอง ต้องมีหลักฐานแสดงว่ามีแหล่งกำจัดมูลฝอยที่เป็นของทางราชการหรือเอกชนใดที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นผู้รับกำจัดให้

ข้อ ๔๐ วิธีการและเงื่อนไขในการดำเนินการ

- (๑) ขณะทำการเก็บ ขน มูลฝอยทั่วไป ผู้ปฏิบัติงานต้องสวมเสื้อสะท้อนแสง ถุงมือและผ้าปิดปาก-จมูก
- (๒) ต้องจัดเก็บมูลฝอยให้เรียบร้อย ไม่ให้มีมูลฝอยตกค้าง ขณะขนย้ายต้องไม่ทำให้มูลฝอยตกหล่น ฟุ้งกระจาย และน้ำหกเรี่ยราดตามท้องถนน
- (๓) จัดให้มีการตรวจสอบสภาพของผู้ปฏิบัติงานอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง
- (๔) คัดค่าบริการไม่เกินอัตราค่าบริการขั้นสูงตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้
- (๕) มีหลักประกันในการดำเนินธุรกิจตามที่เทศบาลกำหนด
- (๖) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่นและคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๔๑ หลักเกณฑ์ในการพิจารณาอนุญาตให้ดำเนินกิจการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูล

- (๑) รถสุบสิ่งปฏิกูลต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตามกฎหมายว่าด้วยการขนส่งทางบก
- (๒) รถสำหรับเก็บ ขน และถ่ายสิ่งปฏิกูล ต้องมีข้อความว่า “ รถสุบสิ่งปฏิกูล ” โดยแสดงทะเบียนใบอนุญาตของเทศบาล ชื่อบริษัท หรือชื่อเจ้าของกิจการ สถานที่อยู่ และหมายเลขโทรศัพท์ขนาดตัวอักษรสูงไม่น้อยกว่า ๑๐ เซนติเมตร
- (๓) สีของรถสุบสิ่งปฏิกูลต้องเป็นไปตามที่เทศบาลกำหนด
- (๔) ส่วนของรถที่ใช้บรรจุสิ่งปฏิกูล ต้องปกปิดมิดชิด สามารถป้องกันกลิ่นและป้องกันแมลง และสัตว์นำโรคได้ และมีผ้าปิดอยู่ด้านบน
- (๕) ท่อ หรือสายที่ใช้สูบต้องอยู่ในสภาพดี ไม่รั่วซึม
- (๖) มีปั๊มสุบสิ่งปฏิกูล และต้องติดตั้งมาตรวัดปริมาณของสิ่งปฏิกูล
- (๗) มีอุปกรณ์ทำความสะอาดประจำรถ เช่น ถังใส่น้ำ ไม้กวาด น้ำยาฆ่าเชื้อโรค
- (๘) มีผ้าปิดปาก-จมูก ถุงมือยาง รองเท้าหนังยางหุ้มแข้ง สำหรับผู้ปฏิบัติงาน
- (๙) ในการกำจัดสิ่งปฏิกูล ต้องมีระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลที่ถูกหลักสุขาภิบาลตามที่เทศบาลกำหนด
- (๑๐) กรณีที่ไม่มีระบบบำบัดหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลเป็นของตนเอง ต้องมีหลักฐานแสดงว่ามีแหล่งบำบัดหรือกำจัดที่เป็นของทางราชการหรือของเอกชนใดที่ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นเป็นผู้รับบำบัดหรือกำจัดให้

ข้อ ๔๒ วิธีการและเงื่อนไขในการดำเนินการ

(๑) ขณะทำการสูบล้างปฏิกูล ผู้ปฏิบัติงานต้องมีผ้าปิดปาก-จมูก สวมถุงมือยางและรองเท้าน้ำยางหุ้มแข้ง สำหรับปฏิบัติงาน

(๒) ทำความสะอาดท่อ หรือสายที่ใช้สูบล้างปฏิกูล หลังจากสูบล้างปฏิกูลเสร็จแล้วและให้ทำความสะอาดท่อและสายสูบล้างด้านนอกที่สัมผัสกับปฏิกูลด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค

(๓) ทำความสะอาดรถที่ใช้สูบล้างปฏิกูลอย่างน้อยวันละ ๑ ครั้ง หลังจากขนถ่ายสิ่งปฏิกูลแล้ว และจัดให้น้ำเสียที่เกิดจากการล้างผ่านระบบรวบรวมและบำบัดน้ำเสีย

(๔) ต้องทำการสูบล้างปฏิกูลด้วยความเรียบร้อย ไม่ทำหกเรี่ยราด กรณีที่มีสิ่งปฏิกูลหกเรี่ยราด ต้องทำการฆ่าเชื้อโรคด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อโรค แล้วทำความสะอาดด้วยน้ำ

(๕) ทำความสะอาดถุงมือยาง และรองเท้าทุกวันที่ยปฏิบัติงาน

(๖) จัดให้มีการตรวจสอบสุขภาพของผู้ปฏิบัติงานอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง

(๗) คัดค่าบริการไม่เกินอัตราค่าบริการขั้นสูงตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัติ

(๘) จัดให้มีมาตรการในการป้องกันมิให้เกิดเหตุรำคาญอันเนื่องมาจากการประกอบการ เช่น ในขณะที่ขนถ่ายสิ่งปฏิกูลต้องปิดฝาส่วนบรรจุให้มิดชิดไม่ให้หกเรี่ยราดหรือส่งกลิ่น

(๑๐) มีหลักประกันในการดำเนินธุรกิจตามที่เทศบาลกำหนด

(๑๑) ปฏิบัติการอื่นใดตามคำสั่งของเจ้าพนักงานท้องถิ่น และคำแนะนำของเจ้าพนักงานสาธารณสุข

ข้อ ๔๓ เมื่อได้รับคำขอรับใบอนุญาตหรือคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์ของคำ ถ้าปรากฏว่าคำขอดังกล่าวไม่ถูกต้องหรือไม่สมบูรณ์ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องรวบรวมความไม่ถูกต้องหรือความไม่สมบูรณ์นั้นทั้งหมด แล้วแจ้งให้ผู้ขออนุญาตแก้ไขให้ถูกต้องและสมบูรณ์ในคราวเดียวกัน ในกรณีจำเป็นที่จะต้องส่งคำขอคืนให้แก่ผู้ขออนุญาตเพื่อแก้ไข ต้องส่งคำขอพร้อมทั้งแจ้งความไม่ถูกต้อง หรือความไม่สมบูรณ์นั้นให้ผู้ขออนุญาตทราบ ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่รับคำขอ

เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องออกใบอนุญาตหรือมีหนังสือแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตพร้อมด้วยเหตุผลที่ไม่ออกใบอนุญาตให้ผู้ขออนุญาตทราบ ภายใน ๓๐ วัน นับแต่วันที่รับคำขอซึ่งรายละเอียดถูกต้อง หรือครบถ้วนตามที่กำหนดในเทศบัญญัติ

ในกรณีที่มีเหตุจำเป็นที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นไม่อาจออกใบอนุญาต หรือยังไม่อาจมีคำสั่งไม่อนุญาตได้ภายในกำหนดเวลาตามวรรคสอง ให้ขยายเวลาออกไปได้อีก ไม่เกิน ๒ ครั้ง ครั้งละ ไม่เกิน ๑๕ วัน แต่ต้องมีหนังสือแจ้งการขยายเวลาและเหตุจำเป็นแต่ละครั้งให้ผู้ขออนุญาตทราบก่อนสิ้นกำหนดเวลาตามวรรคสอง หรือตามที่ได้ขยายเวลาไว้แล้วนั้น แล้วแต่กรณี

ข้อ ๔๔ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องมารับใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือแจ้งการอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น หากไม่มารับภายในกำหนดเวลาดังกล่าวโดยไม่มีเหตุอันสมควรให้ถือว่าละสิทธิ์

ข้อ ๔๕ ใบอนุญาตฉบับหนึ่งให้ใช้ได้สำหรับการประกอบกิจการประเภทใดประเภทหนึ่ง

ข้อ ๔๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้โดยเปิดเผย และเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบกิจการ ตลอดเวลาที่ประกอบกิจการ

ข้อ ๔๗ ใบอนุญาตที่ออกให้ตามเทศบัญญัตินี้ ให้มีอายุหนึ่งปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต และให้ใช้ได้เพียงในเขตเทศบาลเท่านั้น

ข้อ ๔๘ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตประสงค์ขอต่อใบอนุญาต ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบ พร้อมหลักฐานที่เทศบาลกำหนดก่อนใบอนุญาตนั้นจะสิ้นอายุ และเมื่อได้ยื่นคำขอพร้อมกับเสียค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ประกอบกิจการต่อไปได้จนกว่าเจ้าพนักงานท้องถิ่นจะสั่งไม่ต่อใบอนุญาต

ข้อ ๔๙ เมื่อผู้ได้รับใบอนุญาตจะขอแก้ไขรายการอื่นใดในใบอนุญาต หรือไม่ประสงค์จะประกอบกิจการต่อไป ให้ยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นตามแบบที่เทศบาลกำหนด

ข้อ ๕๐ หากปรากฏว่าใบอนุญาตสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องยื่นคำขอต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น เพื่อขอรับใบแทนใบอนุญาตใหม่ภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้ทราบถึงการสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุดในสาระสำคัญแล้วแต่กรณี พร้อมหลักฐาน

ข้อ ๕๑ การออกใบแทนใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นต้องดำเนินการ ดังนี้

(๑) ให้ใช้แบบที่กำหนด โดยประทับตราสีแดงคำว่า “ ใบแทน ” กำกับ และมีวัน เดือน ปี ที่ออกใบแทน พร้อมทั้งลงลายมือชื่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น ในใบแทนและต้นขั้วใบแทน

(๒) บันทึกด้านหลังต้นขั้วใบอนุญาตเดิม ระบุสาเหตุการสูญหาย ถูกทำลายหรือชำรุดในสาระสำคัญของใบอนุญาตเดิม แล้วแต่กรณี และระบุเล่มที่ เลขที่ ปี พ.ศ. ของใบแทนใบอนุญาต

ข้อ ๕๒ ถ้าผู้ได้รับใบอนุญาตให้ดำเนินกิจการเก็บ ขนหรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาต เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกิน ๑๕ วัน

ข้อ ๕๓ เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจออกคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต เมื่อปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาต

(๑) ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต ตั้งแต่สองครั้งขึ้นไป และมีเหตุที่จะต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีก

(๒) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่าได้กระทำความผิดตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

(๓) ไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ กฎกระทรวงที่ออกตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ เทศบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตและการไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้องนั้นก่อให้เกิดอันตรายอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพของประชาชนหรือมีผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน

ข้อ ๕๔ คำสั่งพักใช้ใบอนุญาต หรือคำสั่งเพิกถอนใบอนุญาต ต้องทำเป็นหนังสือแจ้งให้ผู้รับใบอนุญาตทราบ ในกรณีที่ไม่พบผู้รับใบอนุญาต หรือผู้รับใบอนุญาตไม่ยอมรับคำสั่งดังกล่าวต้องส่งคำสั่งทางไปรษณีย์ตอบรับ หรือปิดคำสั่งไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ ภูมิสำเนาหรือสำนักทำางานของผู้ได้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้ได้รับใบอนุญาตนั้นได้รับคำสั่งแล้ว ตั้งแต่เวลาที่คำสั่งไปถึง หรือวันปิดคำสั่งแล้วแต่กรณี

ข้อ ๕๕ ผู้ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาตจะขอรับใบอนุญาตสำหรับการประกอบกิจการที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตอีกไม่ได้ จนกว่าจะพ้นกำหนดหนึ่งปี นับแต่วันที่ถูกลงสั่งเพิกถอนใบอนุญาต

ข้อ ๕๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้เป็นผู้ดำเนินการกิจการตามเทศบัญญัตินี้ จะเรียกเก็บค่าบริการ จากผู้ใช้บริการได้ไม่เกินอัตราค่าบริการตามที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้

หมวด ๔

ค่าธรรมเนียมและค่าปรับ

ข้อ ๕๗ เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือสถานที่ซึ่งอยู่ในเขตพื้นที่การให้บริการเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยทั่วไปของเทศบาลหรือเขตพื้นที่ที่เทศบาลมอบให้บุคคลอื่นดำเนินการแทนจะต้องเสียค่าธรรมเนียม การให้บริการแก่เทศบาลตามอัตราที่กำหนดไว้ท้ายเทศบัญญัตินี้ ทั้งนี้ การจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยทั่วไป เทศบาลจะต้องดำเนินการให้ถูกต้องด้วยสุลักษณะตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใด หรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใดหรือบุคคลใด ประสงค์ที่จะนำขยะมูลฝอย หรือสิ่งปฏิกูลมากำจัด ณ ศูนย์กำจัดขยะเทศบาลเมืองพัทลุง ต้องได้รับอนุญาตจากเทศบาลก่อน และต้องชำระค่าธรรมเนียมในการกำจัด ตามอัตราที่ได้กำหนดไว้ในท้ายเทศบัญญัตินี้

ข้อ ๕๘ ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ดำเนินการเก็บ ขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมใบอนุญาตตามระยะเวลาและอัตราที่กำหนดไว้ในเทศบัญญัตินี้หากมิได้เสียค่าธรรมเนียมภายในเวลาที่กำหนด ให้ชำระค่าปรับเพิ่มขึ้นอีกร้อยละยี่สิบของค่าธรรมเนียมที่ค้างชำระเว้นแต่ผู้ได้รับอนุญาตจะได้บอกเลิกการดำเนินการก่อนถึงกำหนดการเสียค่าธรรมเนียมครั้งต่อไป

ในกรณีที่ผู้มีหน้าที่ต้องเสียค่าธรรมเนียมตามวรรคแรก ค้างชำระค่าธรรมเนียมติดต่อกันเกินกว่า ๒ ครั้ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นหยุดการดำเนินการไว้จนกว่าจะได้เสียค่าธรรมเนียมและค่าปรับจนครบจำนวน

บรรดาค่าธรรมเนียมและค่าปรับตามเทศบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ของเทศบาล

หมวด ๕
บทกำหนดโทษ

ข้อ ๕๙ ผู้ใดฝ่าฝืนเทศบัญญัตินี้ต้องระวางโทษตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕

ประกาศ ณ วันที่.....๕.....เดือน.....มีนาคม.....พ.ศ.๒๕๖๑

(ลงชื่อ)

(นายสุเมธ บุญยุก)

นายกเทศมนตรีเมืองพัทลุง

เห็นชอบ

(นายกู้เกียรติ วงศ์กระพันธุ์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดพัทลุง

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
ท้ายเทศบัญญัติเทศบาลเมืองพัทลุง
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยทั่วไป

พ.ศ.๒๕๖๑

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บ ขน สิ่งปฏิกูลและมูลฝอยทั่วไป

ลำดับ	รายการ	บาท
๑.	ค่าเก็บและขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูล	
	๑. ค่าเก็บและขนอุจจาระหรือสิ่งปฏิกูลครั้งหนึ่งๆ ลูกบาศก์เมตรแรกหรือไม่ถึงลูกบาศก์เมตรแรก ลูกบาศก์เมตรละ	๒๕๐
	๒. เศษไม่ถึงครึ่งลูกบาศก์เมตรหรือเศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตรให้คิดเท่ากับหนึ่งลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ	๒๕๐
	ค่าเก็บและขนมูลฝอยทั่วไป	
๒.	๒.๑ ค่าเก็บและขนมูลฝอยทั่วไปประจำเดือนที่มีปริมาณมูลฝอยวันหนึ่งไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร	
	๒.๑.๑ วันหนึ่งไม่เกิน ๑๐ ลิตร เดือนละ	๑๐
	๒.๑.๒ วันหนึ่งเกิน ๑๐ ลิตร แต่ไม่ถึง ๒๐ ลิตร เดือนละ	๒๐
	๒.๑.๓ วันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ๒๐ ลิตร หรือเศษของแต่ละ ๒๐ ลิตร เดือนละ	๔๐
	๒.๒ ค่าเก็บและขนมูลฝอยทั่วไปประจำเดือนที่มีปริมาณมูลฝอยทั่วไปวันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตรขึ้นไป	
	๒.๒.๑ วันหนึ่งไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร เดือนละ	๒,๐๐๐
	๒.๒.๒ วันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตรหรือเศษของลูกบาศก์เมตร เดือนละ	๒,๐๐๐
	๒.๓ ค่าเก็บและขนขยะมูลฝอยเป็นครั้งคราว	
	๒.๓.๑ มูลฝอยทั่วไปไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ครั้งละ	๑๐๐
	๒.๓.๒ มูลฝอยทั่วไปเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ค่าเก็บและขนทุกๆ ลูกบาศก์เมตรหรือเศษของลูกบาศก์เมตรให้คิด ๑ ลูกบาศก์เมตร ลูกบาศก์เมตรละ	๑๕๐

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
ท้ายเทศบัญญัติเทศบาลเมืองพัทลุง
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยทั่วไป

พ.ศ.๒๕๖๑

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการกำจัดสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยทั่วไป

ลำดับ	รายการ	บาท
๑.	ค่ากำจัดมูลฝอยทั่วไป เป็นรายเดือน	
	๑.๑ กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งไม่เกิน ๒๐ ลิตร เดือนละ	๑๕๐
	๑.๒ กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๒๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร ให้คิดเป็นหน่วย ทุกๆ ๒๐ ลิตร ในอัตราต่อหน่วย หน่วยละ	๑๕๐
	(เศษไม่เกิน ๑๐ ลิตร ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย เศษเกิน ๑๐ ลิตร ให้คิดเป็นหนึ่งหน่วย)	
	๑.๓ กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๕๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร เดือนละ	๗,๕๕๐
	๑.๔ กรณีที่มีปริมาณวันหนึ่งเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นหน่วย ทุกๆ ๑ ลูกบาศก์เมตร ในอัตราต่อหน่วย หน่วยละ	๗,๕๐๐
	(เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตรให้คิดเป็นครึ่งหน่วยเศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิด เป็นหนึ่งหน่วย)	
๒.	ค่ากำจัดมูลฝอยทั่วไป เป็นครั้งคราว	
	๒.๑ กรณีที่มีปริมาณไม่เกิน ๕๐๐ ลิตร หน่วยละ	๑๒๐
	๒.๒ กรณีที่มีปริมาณเกิน ๕๐๐ ลิตร แต่ไม่เกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร หน่วยละ	๒๐๐
	๒.๓ กรณีที่มีปริมาณเกิน ๑ ลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นหน่วย ทุกๆ ๑ ลูกบาศก์เมตร ในอัตราต่อหน่วย หน่วยละ	๒๕๐
	(เศษไม่เกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิดเป็นครึ่งหน่วย เศษเกินครึ่งลูกบาศก์เมตร ให้คิด เป็นหนึ่งหน่วย)	

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียม
ท้ายเทศบัญญัติเทศบาลเมืองพัทลุง
เรื่อง การจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยทั่วไป

พ.ศ.๒๕๖๑

บัญชีอัตราค่าธรรมเนียมการออกใบอนุญาตให้บริการในการจัดการสิ่งปฏิกูลและมูลฝอยทั่วไป

ลำดับที่	รายการ	ค่าธรรมเนียม (บาท)	หมายเหตุ
๑	อัตราค่าธรรมเนียมในการออกใบอนุญาต โดยทำเป็นธุรกิจ หรือ โดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ		
	ก.รับทำการเก็บและขน สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยทั่วไป ฉบับละ	๕,๐๐๐	ต่อปี
	ข. รับทำการกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยทั่วไป ฉบับละ	๕,๐๐๐	ต่อปี